

bonden för att med bössa i hand vakta kycklingeburen. Snart nog löstes också gåtan på ett oväntat sätt. En av gårdens skator uppenbarade sig nämligen ganska snart vid burens, tog sig in i densamma genom takefs större maska snart och på ett ögonblick hade hon förpassat en kyckling till en annan värld. Det blev hennes sista kyckling, ty då hon skulle praktisera sig ut samma vägg med sitt offer, föll skottet och man tar säkerligen icke fel i antagandet, att skatorna vid den gården icke längre betraktas som några lyckobringare.

Räv fick på huden av katt.

K.

I ett skogsörn vid Spånga kyrka utkämpades härom dagen en duell mellan en räv och en katt. Rävnen fick bita i gräset och stapplade haltande i vägg, blodig om nosen. Katten var icke heller utan blesstyrer, men han slekade lugnt sina sår. Ingen, inte ens husbondfolket, vågar emellertid närma sig honom, ty då går han genast till anfall. Enligt ortsbornas uppfattning torde tvisten röra sig om jakten på halvtama fasaner.

Örn tog råbock i Ransberg.

En kungsörn har nyligen gästlat en ensligt belägen skogsby i Ransberg socken, där han lyckats ta en ettårig rådjursbock. Uppläckten gjordes häromdagen av Erik Andersson i Fänsäter, när denne var sysselsatt med körslor i skogen. Jakten var då redan ett avslutat kapitel, men råbocken låg ännu kvar på val-

740 hushåll

i Västerlövsta äga
gemensamt

KOOPERATIVA

HEBY

platsen och kalaset pågick som bäst. När Andersson kom flög fågeln upp i ett träd. Av spåren i snön att döma hade örnen gått till anfall två gånger. Efter första angreppet hade bocken sprungit under en granbuske, och örnen hade tydligen inte kunnat hålla sig kvar på råbockens rygg utan sopats av. Av mätningar i snön kunde man konstatera, att vingbredden hos örnen var minst 1.20 meter.

Blind ålg i Österfärnebo.

Hos en hemmansägare Per Johansson i Berrek, Österfärnebo, fick man häromdagen besök av en älgko, som väckte särskilt uppseende genom sitt underliga beteende. Man är ju i dessa trakter ganska van med att ha dessa högdjur nästan in på knutarna, men de brukar dock ge sig i vägg, då de se sig observerade. Den här kossan vågade sig ända fram till ett kammarfönster på mangårdsbyggnaden och visade inga tecken till rädsla, då hr Johansson kom ut för att ta i närmare betraktande.

Hon gav sig så småningom i vägg i sakta mak ned mot en hage, men föreföll mycket osäker och stupade omkull i ett taggträdsstängsel. Johansson gick alldeles intill kon och hjälpte henne vid sista hindret genom att trampa ned taggträden till marken. Han kom samtidigt underfund med att kon var fullständigt blind. Detta märktes även härpå, att båda ögonen voro helt vita såsom vid starr.

Landsfiskal Henriksson underrättades om fallet och begav sig i sällskap med fjärdingsman Jonsson till den plats i skogen, mot vilken man sett den blinda älgkon avlägsna sig, och med ett välriktat skott befriades kon från sina lidanden.

Någon som helst skadskjutning förelåg icke.

Råd för fågelholkar.

Hr redaktör!

Då i pressen vid olika tillfällen framdragits behovet av att hjälpa våra nyttiga fåglar i deras bostadsbekymmer, vill under tecknad lämna några upplysningar om gjorda erfarenheter. Fågelholken för *snå/fåglar* bör tillverkas av gott, ej murket virke, invändigt 10 cm. i fyrkant, ryggbreddans höjd 30 och framsidans 25 cm. Ryggen görs längre än själva holken såväl uppåt som nedåt, 6 cm., så att fäste för spikarna erhålles. Taket, av samma virke och sluttande utåt, bör vara plåbeslaget så att plåten vikas något över framsidan. Flyghålet, förlagt c:a 4 cm.